

Klagosångerna

*Från Stora lördagens Orthros
Ett urval av 33 verser i varje stasis*

FÖRSTA STASIS

den första plagala tonen

1. Saliga äro de som utforska Hans vittnesbörd.

Du som är Livet lades i graven, o Kriste; och änglarnas skaror häpnade och prisade Din självförnekelse.

2. Ty de som handla laglöst vandra icke på Hans vägar.

O levande hur kan Du dö? Huru kan Du finnas i en grav? Ty Du tillintetgjorde dödens rike och uppväckte de döda från dödsriket.

3. Du har givit Dina bud, för att de skola hållas med all flit.

Vi prisar Dig, Jesus vår Konung: vi hedrar din begravning och Ditt lidande, som oss räddat från förgängelse.

4. Jag skall bekänna Dig med uppriktigt hjärta.

O Jesus, alltets Konung, som har visat vägen på jorden, då Du idag tager Din boning i en förutbestämd grav, och uppväcker de döda från deras gravar.

5. Dina stadgar vill jag bevara; övergiv mig icke så helt och hållet.

Allas Mästare har setts ligga död, och i en ny grav lades Han, som tömde dödens gravar.

6. Av hela mitt hjärta har jag sökt Dig, stöt icke bort mig från Dina bud.

Vackrare i Sin skönhet än alla dödliga män, uppträder Han nu som en kropp utan skepnad, Han som skapat naturens alla vackra ting.

7. I mitt hjärta har jag gömt Dina ord, så att jag icke skall synda mot Dig.

Du som är Livet blev lagd i en grav, o Kriste: genom Din död har Du tillintetgjort döden och blivit livets källa för hela världen.

8. Välsignad är Du, o Herre, lär mig Dina stadgar.

Skaran av himmelska makter skyndar sig tillsammans med Josef och Nikodemus, och i en trång grav, som intet rymmer innesluta de Dig.

9. På Dina vittnesbörds väg har jag fröjdats mig

Med Din hand har Du skapat Adam av jord; och för hans skull har Du tagit mandom och blivit enligt Din egen vilja korsfäst.

10. Om Dina bud skall jag tala och begrunda Dina vägar.

Till jorden har Du stigit ned för att rädda Adam, o Kriste: men Du fann honom icke på jorden; Du har nedstigit till Hades, för att söka honom där.

11. På Dina stadgar skall jag tänka; Dina ord skall jag icke förgäta.

Sedan gammalt var Adam dräpt av fienden, men genom Din död har Du återfört honom till livet, o Frälsare, uppenbarad i köttet som den nye Adam.

12. En främling är jag på jorden, dölj icke Dina bud för mig.

O Jesu Kriste, min Konung i allt, varför har Du kommit till dem i helvetet? Är det för att frälsa den dödliga människan?

13. Min själ grips av längtan efter Dina rådslut varje stund.

O Du som format har Eva ur Adams sida, Din sida blev genom-borrad och därifrån flöto floder av renande vatten och blod.

14. Undervisa mig om Dina stadgars väg.

Allas Mästare har setts ligga död, och i en ny grav lades Han, som tömde dödens gravar.

15. Vägled mig på Dina buds stig, ty det vill jag.

Svårt tyngda av överträdelser, o Kriste, blevo vi av Dig befriade från skulden, som sedan gammalt lagts på oss av frestaren.

16. Jag skall bekänna Dig med uppriktigt hjärta.

Du dog frivilligt såsom en dödlig människa, o Kriste, men såsom Gud uppreste Du de döda från graven, från syndens djup.

17. Ty på Dina vittnesbörd tänker jag.

Av fri vilja, o Ord, lades Du i graven ned; likväl lever Du, min Frälsare, och, som Du förutsagt, skulle Du uppväcka döda genom Din Uppståndelse.

18. Vänd bort mina ögon, så att jag icke ser fåfänglighet.

Du har stigit ned till graven, o Kriste, ändå skildes Du icke från Din Faders sida, o märkliga under!

19. Jag skall bevara Din lag beständigt, i evighet och i evigheters evighet.

Guds kropp är nu gömd under jorden, såsom ljuset under skäpnan, och det bortdriver mörkret från helvetet.

20. Jag begrundade Dina bud som jag älskade mycket.

Enligt Din egen vilja nedsteg Du under jorden, o Jesu, Du förde de fallna upp från jord till himmel.

21. Jag tänkte på Dina domar från evighet, o Herre.

Du lades i en ny grav, o Kriste, och har förnyat den dödliga människans natur, uppstigande från de döda med Din gudomliga kraft.

22. Modlöshet grep mig för syndarnas skull, de som övergiva Din lag.

Det alluppslukande helvetet tog till sig livets Klippa och kastade ut alla döda som slukats sedan tidens begynnelse.

23. Jag besjög Dina stadgar.

Den allrämest rena Jungfrun fällde jämrens tårar över Dig, o Jesu, och hon grät med moderns bedrövelse: 'Huru skall jag begrava Dig min son?'

24. Jag sökte Ditt ansikte av hela mitt hjärta.

"Ve mig, världens Ljus! Ve mig, mitt Ljus! Jesus, mitt hjärtas längtan!", grät Jungfrun i sin bittra bedrövelse.

25. Jag tänkte på Dina vägar och Du vände mina fötter till Dina vittnesbörd.

"O min Gud och Ord, huru skall jag uthärda Dina tre dagar i graven? Nu har mitt hjärta slitits i bitar av en moders klagan."

26. Jag är beredd och bävar icke för att bevara Dina bud.

"Vem kan giva mig sjöar och källor med tårar", klagade Jungfrun, som ock är Guds Brud, "så att jag kan gråta för min ljuva Kristus?"

27. Mitt i natten vakade jag för att lova Dig för Dina rättfärdiga domars skull.

”O, I höjder och dalar, hela mänskligheten, och skapelse all, gråten nu och sörjen med mig, Modern till vår Gud”.

28. Jag hör till alla dem som frukta Dig.

Begravd i jorden liksom ett vetekorn, har Du lämnat över en stor skörd, upprest till livet Adams dödliga söner.

29. Jorden är full av Din nåd, o Herre.

”När får jag Dig skåda, Frälsare, eviga Ljus, mitt hjärtas glädje och lycka?”, grät Jungfrun i sin bittra sorg.

30. Innan jag blev förnedrad hade jag felat.

När tackan såg sitt lamm slaktas, bävade hon av ångest, och skrek högt i sorg, på det att flocken måtte sörja med henne.

31. Du är god, o Herre, och i Din godhet lär mig Dina stadgar.

Jag vördar Ditt lidande, jag lovsjunger inför Din begravning, och jag prisar Din makt, o dyre Herre: som mig förlöst från skadliga lidelser.

32. Det är gott för mig att Du har förödmjukat mig, så att jag må lära mig Dina stadgar.

Såsom Du ihågkom, o Frälsare, rövaren på Korset, ihågkom också oss som sjunga till Dig, som gav Ditt liv till lösen för många.

33. Din muns lag är god för mig, mer än mängder av guld och silver.

Skänk åt de troende, som hava avsomnat i fromhet, vila i de rättfärdigas boning, och förunna dem, o Frälsare, Ditt Rike.

Ära åt Fadern . . .

O Alltets Gud och Ord, i våra sånger prisa vi Dig och Fadern och Den Helige Anden, och vi förhärligar Din gudomliga begravning.

Nu och alltid . . .

Välsignad vare Du, o Rena *Theotokos*, och med tro ärar vi i tre dagar begravningen av din Son och vår Gud.

Vi repeterar så första troparion:

Du som är Livet lades i graven, o Kriste; och änglarnas skaror häpnade och prisade Din självförnekelse.

Diakonen säger sedan den lilla böneföljden:

Diakon: Åter och åter i frid låtom oss bedja till Herren.

Kör: Herre, förbarma Dig.

Diakon: Hjälp oss, fräls oss, förbarma Dig över oss och bevara oss, o Gud, genom Din nåd.

Kör: Herre, förbarma Dig.

Diakon: Ihågkommande vår allraheligaste, allrarenaste, mest välsignade och härliga Härskarinna Maria, Gudaföderska (*Kör: Allraheligaste Gudaföderska fräls oss*) och ständig Jungfru, jämte alla helgon, låtom oss anbefalla oss själva, varandra och hela vårt liv åt Kristus, vår Gud.

Kör: Åt Dig, o Herre.

Präst: Välsignat vare Ditt namn och ärat vare Ditt rike, Faderns, Sörens och den Helige Andes, nu och alltid och i evigheternas evighet.

Kör: Amen.

ANDRA STASIS

den första plagala tonen

1. Dina händer hava gjort mig och berett mig; giv mig förstånd, så att jag kan lära Dina bud.

Det är rätt att förhärliga Dig, Livgivare, som har sträckt ut Dina armar på korset och förintat fiendens makt.

2. De som frukta Dig skola se mig och glädjas, ty jag har satt mitt hopp till Dina ord.

Det är rätt att förhärliga Dig, Alltets Skapare, ty genom Ditt lidande hava vi befriats från lidande och förgängelse.

3. Din barmhärtighet blive sådan att den tröstar mig enligt Ditt ord till Din tjänare.

Jorden skakade av fruktan och solen gömde sig, när de Dig sågo, o Kriste, Ljuset som ej känner någon afton, nedsänkas i graven.

4. Ditt förbarmande komme till mig, så skall jag leva.

Seraferna, o Frälsare, skådade Dig i höjden, oskiljaktigt förenad med Fadern; likväl sågo de Dig död i graven, och de darrade av fruktan.

5. Jag är Din, fräls mig; ty jag har utvalt Dina stadgar.

Templets förlåt har rämnat mitt itu vid Din korsfästelse, o Ord, och himmelens ljus gömde sina strålar, när Du, o Sol, doldes under jorden.

6. Alla Dina bud äro sanning,

O Du rättfärdighetens morgonstjärna har stigit ned under jorden och rest upp de döda ur sömnen och skingrat allt mörker i helvetet.

7. Giv mig liv enligt Din barmhärtighet, så skall jag bevara Din muns vittnesbörd.

Kommen och låtom oss, såsom de myrrabärande kvinnorna, sjunga en helig klagosång till den döde Kristus, så att även vi må höra Honom säga 'Glädjen eder!'

8. Från släkte till släkte varar Din sanning;

Du är sannerligen sanningen, o Ord, myrran som aldrig sinar: likväl buro kvinnorna med örter myrra till Dig, den levande Guden, för att smörja Din kropp.

9. Huru kär har jag icke Din lag, o Herre.

På ett nytt och främmande sätt begravde Nikodemus och den ärade Josef Dig med örter, och de ropade högt: "Darra du hela jord!"

10. Från varje ond väg har jag hållit mina fötter borta, för att jag må bevara Dina ord.

Josef och Nikodemus sjöngo nu begravningshymner för den döde Kristus; och med dem sjöngo seraferna.

11. Från Dina domar har jag icke vikit bort, ty Du har givit mig en lag.

Adam blev rädd när Gud vandrade i Paradiset, men nu gläder han sig när Gud steg ned till dödsriket. Förut föll han, men nu är han återupprättad.

12. Vad Dina ord äro söta för min gom, mer än honung för min mun.

Josef lade Dig vördnadsfullt i en ny grav, o Frälsare, och sjöng sörjande en klagosång, en begravningshymn tillägnad Gud.

13. *Genom Dina bud har jag blivit förståndig; därför har jag hatat varje orättfärdighetens väg.*

‘O Ord, huru skall jag sluta Dina milda ögon och läppar? Och huru skall jag svepa Dig såsom en kropp för begravning?’ ropade Josef darrande.

14. *Ditt ord är en lampa för mina fötter och ett ljus för mina stigar.*

När solen såg Dig, det osynliga Ljuset, min Kristus, gömd livlös i graven, skakade den, och dess ljus förmörkades.

15. *Jag har svurit och beslutat: att bevara Din rättfärdighets domar.*

Efter natten lyser solen åter i sin glans, o Ord, och efter döden uppstår Du igen och Din gloria lyser, likt en brudgum på väg från sitt gemak.

16. *Jag har blivit mycket förödmjukad, o Herre.*

När hon mottog Dig i sitt sköte, o Skapare och Frälsare, skakade jorden av fruktan, och den uppväckte de döda med sitt skalv.

17. *Min själ är alltid i Dina händer.*

Han som hängde upp jorden på vattnen har hängts upp på korset. Som en livlös kropp har Han lagts i jorden, som skakar av fruktan, oförmögen att uthärda Hans närvaro.

18. *Jag har fått Dina vittnesbörd i arv för alltid, ty de äro mitt hjärtas jubel.*

Morgonstjärna utan afton, Du har i kroppen stigit ned under jorden; och solen förmörkades vid middagstiden, ty den kunde icke uthärda åsynen av Dig.

19. Min hjälpare och beskyddare är Du.

Du har sovit en kort tid, och återfört de döda till livet; Du har uppstått, o älskade Herre, och upprest dem, som från tidernas begynnelse hava somnat in.

20. Hjälp mig enligt Ditt ord, så skall jag leva.

Sårad i Din sida, o Ord, genom de livgivande dropparna av Ditt blod, liksom pelikanen, har Du till livet återfört Dina döda barn.

21. Bistå mig, så jag varder frälst;

Sedan gammalt hade Josua fått solen att stå stilla, när han slog de hedniska stammarna; men Du har utplånat deras ljus, när mörkrets furstar kastades ut.

22. Fäst mitt kött genom Din fruktan,

Utan att lämna Din Faders sida, o nådefulle Kristus, har Du i Din kärlek samtyckt att bliva en dödlig människa, och till dödsriket har Du stigit ned.

23. Beskydda Din tjänare till det goda

Det grymma dödsriket darrade när det såg Dig, o ärorike, odödliga ende Son, och i hast lämnade det över sina fångar.

24. Mina ögon sakna Din frälsning.

När han såg jordbävningen och andra tecken, bekände hövitsmannen Dig vara Guds Son, som lidit döden på Korset för vår skull.

25. Gör med Din tjänare enligt Din nåd.

Din allrareaste Moder grät bittert, o Ord, när hon skådade Dig i graven, Gud outsäglig och utan begynnelse.

26. Jag är Din tjänare; giv mig förstånd.

När Din obefläckade Moder såg Dig död, o Kriste, ropade hon i bitter sorg: ”Dröj icke kvar hos de döda, o Liv.”

27. Därför har jag älskat Dina bud mer än guld och topas.

Din Moder såg Dig dricka det bittra vinet, o världens sötma, och hennes kinder blevo våta av de bittra tårarna.

28. Jag har handlat rätt och rättfärdigt;

”Ensam bland kvinnor bar jag Dig mitt barn, utan smärta”, sade Heliga Jungfrun. ”Men nu vid Ditt lidande känner jag outhärdlig smärta.”

29. Tiden har kommit för Herren att handla; de hava förkastat Din lag.

”I mitt hjärta, o Ord, är jag svårt sargad när jag såg Dig plågas orättfärdigt”, sade den Allrareaste Jungfrun gråtande.

30. Därför har jag fullgjort alla Dina bud.

”Skåda lärjungen som Du har älskat och Din egen Moder, o mitt käraste barn, och Du talade till dem” ropade den rena Jungfrun gråtande.

31. Underbara äro Dina vittnesbörd; därför har min själ utforskat dem.

”Sådana var de nyheter som Gabriel överbringade när han steg ned från himmelen: att min Sons Jesu rike skulle vara för evigt.”

32. Uppenbarelsen av Dina ord lyser upp spenabarnen.

”Ack! Simeons profetia har därigenom uppfyllts: ty Ditt svärd har genomträngt mitt hjärta, o Immanuel.”

33. Jag har öppnat min mun och dragit in ande, ty Dina bud har jag längtat efter.

I våra sånger, o Kriste, med alla trogna dyrka vi nu Din korsfästelse och Din grav, ty genom Din begravning hava vi befriats från vår död.

Ära åt Fadern . . .

O Gud utan begynnelse, oföränderliga Ord, och Helig Ande, genom Din kärlek stärk kraften i våra lagar mot deras fiender.

Nu och alltid . . .

O du rena och obefläckade Jungfru, som har framfött vårt Liv, gör slut på kyrkans skandaler och giv henne lugn och ro med din kärlek.

Vi repeterar så första troparion:

Det är rätt att förhårliga Dig, Livgivare, som har sträckt ut Dina armar på korset och förintat fiendens makt.

Diakonen säger sedan den lilla böneföljden:

Diakon: Åter och åter i frid låtom oss bedja till Herren.

Kör: Herre, förbarma Dig.

Diakon: Hjälp oss, fräls oss, förbarma Dig över oss och bevara oss, o Gud, genom Din nåd.

Kör: Herre, förbarma Dig.

Diakon: Ihågkommande vår allraheligaste, allrarenaste, mest välsignade och härliga Härskarinna Maria, Gudaföderska och ständig Jungfru, jämte alla helgon, låtom oss anbefalla oss själva, varandra och hela vårt liv åt Kristus, vår Gud.

Kör: Åt Dig, o Herre.

Prest: Välsignat vare Ditt namn och ärat vare Ditt rike, Faderns, Sörens och den Helige Andes, nu och alltid och i evigheternas evighet.

Kör: Amen.

TREDJE STASIS

den tredje tonen

1. Se på mig och förbarma Dig över mig, så som Du dömer dem som älska Ditt namn.

Alla släktled, o min Kriste, framföra lovprisningar vid Din begravning.

2. Led mina steg enligt Ditt ord, må ingen laglöshet få makt över mig.

2. Josef från Arimatea tager ner Dig från korset och lägger Dig i en grav.

3. Rädda mig från människors förtal, så skall jag bevara Dina bud.

3. Josef och Nikodemus begrava Skaparen med den ära som anstår den döde.

4. Låt Ditt ansikte lysa över Din tjänare, och lär mig Dina stadgar.

Kommen, och låtom oss sjunga, tillsammans med hela skapel sen, till Skaparen en begravningshymn.

5. Tårar hava strömmat ifrån mina ögon, eftersom de icke hava bevarat Din lag.

O Guds Son och alltets Konung, min Gud och min Skapare, hur godtog Du lidandet?

6. Du är rättfärdig, o Herre, och rätt är Din dom.

De som Han livnärde med manna hava lyft sin häl mot sin Välgörare.

7. Ditt ord är mycket renat i eld, och Din tjänare har fått kärlek till det.

De som Han födde med manna frambära till Frälsaren blott ättikvin och galla.

8. Din rättfärdighet är en rättfärdighet för evigt, och Din lag är sanning.

Du har druckit ättikvin och galla för att oss frigöra från den förbjudna fruktens synd.

9. Betryck och ångest grepo mig, Dina bud äro min begrundan.

Du har spikats fast på korset, som sedan gammalt har skyddat Ditt folk med en himmelsk stöttepelare.

10. Dina vittnesbörd äro en rättfärdighet evinnerligen; giv mig förstånd, så skall jag leva.

O dessa dårar som hava dödat profeterna och slagit Kristus!

11. Jag ropade med hela mitt hjärta: "Lyssna till mig, o Herre, Dina stadgar skall jag söka."

Likt en dåraktig tjänare, har lärjungen förrätt den djupaste visdom.

12. Jag ropar till Dig: "Fräls mig, så skall jag bevara Dina vittnesbörd."

Judas, förrädaren, har sålt sin Förlossare och blev själv en fånge.

13. Mina ögon hava förekommit gryningen med att begrunda Dina ord.

Alla himmelens makter fylldes med fruktan och förundran när de sågo Dig död.

14. Hör min röst, o Herre, enligt Din barmhärtighet; giv mig liv enligt Din dom.

När Du, o Ord, var död, upphävde Din allrena Moder en klagan över Dig.

15. Nära är Du, o Herre, och alla Dina bud äro sanning.

Stungen i hjärtat, utgjöt Jungfrun heta tårar och klagade högt.

16. Se min förödmjukelse och befria mig, ty Din lag har jag icke glömt.

”O min ljuvliga vår, o mitt vackraste barn, var är nu Din skönhet?”

17. Din barmhärtighet är stor, o Herre, giv mig liv enligt Din dom.

”O mina ögons ljus, mitt vackraste barn, varför är Du gömd i en grav?”

18. Se därtill att jag fått kärlek till Dina bud, o Herre, giv mig liv i Din barmhärtighet.

”Gråt icke, o Moder, ty detta lider jag för att befria Adam och Eva.”

19. Jag skall jubla över Dina ord såsom den som finner rikligt byte.

”O min Son, jag ärar Ditt ojäm förliga medlidande, som Dig förorsakar svårt lidande.”

20. Orättfärdighet har jag hatat och avskytt, till Din lag har jag fått kärlek.

20. ”Uppstig, o Livgivare’, sade Modern som burit Dig med tårar.

21. Mycken frid kommer till dem som älska Din lag, och för dem finnes icke någon stötesten.

Uppstig snarast, o Herre, och borttag sorgen från Din Jungfru Moder.

22. Jag har väntat på Din frälsning, o Herre, och till Dina bud har jag fått kärlek.

Uppstig, o nådefulla Herre, och uppres oss från dödsrikets djup.

23. Min själ har bevarat Dina vittnesbörd, och jag har fått mycken kärlek till dem.

Med kärlek och fruktan ära vi Ditt lidande; skänk oss syndernas förlåtelse.

24. Jag har bevarat Dina bud och Dina vittnesbörd, ty alla mina vägar äro inför Dig, o Herre.

De myrrabärande kvinnorna kommo till Din grav, o Frälsare, och buro fram myrra till Dig.

Prästen bestänker här Epitafion med rosenvatten.

25a. Min bön komme inför Dig, o Herre; giv mig förstånd enligt Ditt ord.

De myrrabärande kvinnorna kommo tidigt på morgonen och stänkte myrra över Din grav.

25b. Min begäran komme inför Dig, o Herre, rädda mig enligt Ditt ord.

De myrrabärande kvinnorna kommo tidigt på morgonen och stänkte myrra över Din grav.

25c. Mina läppar må ingjuta en hymn, när Du har lärt mig Dina stadgar.

De myrrabärande kvinnorna kommo tidigt på morgonen och stänkte myrra över Din grav.

26. Min tunga skall förkunna Ditt ord, ty alla Dina bud äro rättfärdighet.

Välluktande kryddor och myrra framburo de kvinnliga lärjungarna till Din grav.

27. Din hand vare redo att rädda mig, ty jag har utvalt Dina bud.

”Glädjen eder”, hörde de omedelbart som en gottgörelse för sina gåvor.

28. Jag längtar efter Din frälsning, o Herre, och Din lag är min begrundan.

Bevärdiga mig, o Frälsare, att erbjuda mina tårar likt myrra vid Din grav.

29. Min själ skall leva och lova Dig, och Dina domar skola hjälpa mig.

Med Din uppståndelse skänk frid till kyrkan och frälsning åt Ditt folk.

30. Jag gick vilse såsom ett förlorat får; o sök Din tjänare, ty Dina bud har jag icke förgätit.

Inhågkom, o min Frälsare, oss som besjunga Ditt ärofulla lidande.

31. Sju gånger om dagen har jag lovat Dig, för Dina rättfärdiga domar.

31. Ihågkom också, o min Frälsare, dem som hava avsomnat när Du kommer i Din ära.

32. Jag såg de oförståndiga och förtärdes, ty Dina ord hava de icke bevarat.

Beskåda oss alla vid den kommande domen med nådefulla ögon.

33. Begynnelsen av Dina ord äro sanning, och i evighet varar Dina rättfärdiga domar.

Bevara Din hjord tillsammans med vår Biskop, o All-nådefulle Kriste.

Ära åt Fadern . . .

O Treenige Gud, Fader, Son och Ande, över världen utdela Din nåd.

Nu och . . .

Låt dina tjänare skåda, O Jungfru, din Sons uppståndelse.

Vi repeterar så första troparion:

Alla släktled, o min Kriste, framföra lovprisningar vid Din begravning.

Här följer omedelbart Uppståndelsens Evlogitaria, under vilken prästen med diakonen beröker Epitafion, altarrummet och hela kyrkan.

